

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTE:

In Capitală: Pentru 1 an 30 lei; 6 luni 15 lei; 3 luni 8 lei.
 In District: 1 an 36 lei; 6 luni 18 lei; 3 luni 10 lei.
 In Străinătate: 1 an 48 lei; 6 luni 24 lei; 3 luni 12 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa:

In România: La administrație, Tipografia Stefan Mihăescu, Strada Covaci, Nr. 14 și la corespondență șiarul din județ.
 In Paris: La Société Havas, place de la Bourse, 8.
 In Viena: La Heinrich Schalek, I, Wollzeile, 12, Biuroul Central de anunțuri pentru Austro-Ungaria.
 In Ramburg: La Adolf Steiner, Gänsemarkt, No. 58, Biuroul de anunțuri pentru Germania.

ANUNCIURILE:

Liniu mică pe pagina IV 30 bani.
 Reclame pe pagina II-a 5 lei. | Reclame pe pagina III-a 2 lei.
 Scrisorile nefrancate se refuză.
 Articolele nepublicate nu se înapoiază.
 Pentru inserții și reclame, redacționu nu este responsabilitatea.

OBSERVATORIUL METEOROLOGIC			
Buletin atmosferic, Mercuri 16 Ianuarie			
Elemente climatice	ERI AZI		
	2 ore p.m.	8 ore	8 ore dim.
Temperatura aerului la umbră	-0.2	-3.0	-8.4
" " maximă	—	-0.5	-8.8
" " minimă	—	—	-8.8
Barometru redus la 0	758.8	759.0	759.6
Tensiunea vaporilor în milimetri	2.6	2.7	2.0
Umiditatea relativă în procent	57	74	85
Vento (direcția dominată)	S.W.	W.	S.S.W.
Vento (influență medie)	2.4	2.8	3.8
Riparația apelor	0.1	0.0	0.1
Ploaia	0.0	0.0	0.0
Actinometria (0-100)	14.1	—	18.6
Nebulositatea (0-10)	9	1	0

Aspectul zilei:

Eri. Ziua noros, noaptea senin, vînt foarte slab, desigur, temperatură maximă la suprafață pâmântul + 6.5. — Astăzi dimineață. Frumos, brumos, subțire, barometru staționar.

Directorul Observatorului: St. Hepites.

NOTA.— Temperatura este dată în grade centigrade, înălțimea barometrului în milimetri de mercuriu. Înălțimea medie a vîntului este dată în metri pe secundă. Evaporatarea apelor și ploaia sunt socotite în milimetri de grosime. — Gradul de claritate a cerului se măsoară cu grade actinométrice, socotite 0 grade la întuneric și 100 grade, atunci când cerul ar fi din desăvârșire fără nori și în atmosferă nărări vaporii de apă. Nebulositatea este măsurată de la 0 la 10; cifra 0 însemnă un cer cu totul senin, iar 10 arată un cer cu desăvârșire acoperit de nori.

ȘTIRI TELEGRAFICE

din ziarele stăriene.

Londra, 25 Ianuarie. Atentatul cu dinamită a cauzat mari străiciuni atât în hala Westminster, cât și în sala Camerăi comunelor Pachetul cu dinamită, pe care un sergent vrea să îl ducă dăolare, dar a trebuit să-l lasă pe scară pentru că l-ardea, a explodat și a făcut o gaură mare în scară, în care au căzut sergentul de poliție și 4 persoane. În coperisul haliei său făcut sute de găuri prin contușurile. A doua explozie a produs o mare gaură în parchet și a dat jos toată tencuiala de pe un perete al saliei. Sergentul cu greu va rămâne viață.

Politica bănuștează că atentatorii sunt femel, cari au adus dinamita sub rochii. Sunt arestată două persoane.

Lemberg, 25 Ianuarie.

Din Varsovia se anunță, că înmormântarea poetului polon Odyniec, la care au participat ca la 15,000 oameni, a fost o imponantă manifestare de doliu național. Autoritatea de censură a interzis înălțată prin circulară folilor polone din Varsovia, a relata cititorilor despre acea manifestare a conștiinței naționale polone.

Paris, 26 Ianuarie.

Resultatul definitiv al alegerilor senatoriale este următorul: 67 Repubican și 20 conservatori. Repubicanii au căștigat 22 locuri.

Londra, 26 Ianuarie.

«Times» afișă, că Fr. nă a primit întrădevenirea modificațiunile facute contra-propunerilor sale. Anglia a stabilit, că garanția colectivă să se formeze pe baza garantiei anglo-franceze a imprumutului turcesc de la 1855, ca Franța să nu se amestece în administrația egipteană. «Times» crede, că acest aranjament va restabili controlul dublu și că parlamentul nu va sancționa.

Roma, 25 Ianuarie.

Sedinta de astăzi a Camerăi a trecut fără rezultat. Tribunile erau pline și toți așteptau cu nerăbdare declarația lui Mancini. Însă interpellatiile au ținut de la 2 ore pînă pe la 6 și fiind că președintele corporilor legiuitori erau invitați la mase de la Curte, s-a întrerupt sedinta.

Derenzis a zis, că se bucură vîzând pe Italia în fine decât a lucrat energetic; el speră, că expediționea în Marea Rosie va salverda onoarea țării în orice eventualitate; dar nu crede în Assab, fiind din contra convins, că o acțiune în Marea Rosie, stăpânită de Anglia, ar fi periculoasă pentru Italia. Italiile trebuie colonizat agrar, car și să ușureze teara de criza agrară. Dar ce s'a făcut oare în Italia în privința aceasta? Nimic! Ce va face guvernul? Nimic! nu știe! Nu sunt înțelese oratori—contra ocupării unor puncte în Marea Rosie. Dar daca întreb istoria, ea mi zice că Italia și-a găsit mărire în Măditernană: tot în Marea Mediterană cată să reinveze această mărire. Daca ministru de externe ar lucra mai energetic, scopul aspirațiunilor noastre s-ar atinge mai curând. Doresc să se hotărască la aceasta.

Discursul lui Derenzis a fost aplaudat. Apoi a vorbit Camporeale în același sens, iar Parenzo contra orice politice coloniale.

Washington, 24 Ianuarie.

Edmunds a supus Senatului un proiect de lege în privința prevenirii și pedepsirii crimelor, ce se comit prin materiale explosive în statele unite și în alte state. Acest bil prospune și pedepsirea oricei participări la transportarea și predarea unor materiale explosive pentru scopuri criminale.

Chicago, 24 Ianuarie.

Intre efectele unui cert Otto Funk s'a găsit un vas cu dinamită și praf de tun și o mașină infernală. Poliția a aflat că Funk este bănuit a fi socialist și incendiator. La interogatoriul său a declarat, că a construit

mașina spre așa luă viața din cauza unei afaceri amoroase ce avusese în New-York.

Serviciul telegraficăi „Rom. Lib.” 27 Ianuarie, 1885—3 ore seara.

Roma, 27 Ianuarie. „Tribuna” afișă că guvernul italian se neliniștește de expediționea din Sudan, de oarece Italia e obligată, prin tratatul închișat cu Engleteră de a înlocui garnizoanele engleze în porturile Mărit-Rosie, în casul unei invadări a generalului Wolseley și de a veni în ajutor Englezilor. A doua parte din trupe destinate orașului Assab va pleca la 5 său la 10 Februarie.

Londra, 27 Ianuarie. „Daily News” a primit din Egipt o depesă care zice că generalul Stewart a ajuns la Metamneh.

Washington, 27 Ianuarie. Senatul a protestat în unanimitate în privința exploziunilor ce s-au produs la Londra.

(Havas).

A se vedea ultimești pe pagina III-a

București, 16 Ianuarie

Indeplinirea misiunii cu care ne am însărcinat, prin declararea noastră de ieri, ne impune înainte de toate obligațiunile de a ne regula poziționarea, față cu partidele din țară și cu diferențele lor organe, și sperăm că nimeni nu se va putea plângi nicăi de lipsa noastră de frachetă, nici de lipsa noastră de bună colegialitate.

Vom începe astăzi cu acea fracțiune a partidului liberal, care este la putere, și vom căuta a ne da seama, antălu, dacă principiile noastre concordă cu ale ei, al doilea, daca în caz de concordanță avem aceleași vederi asupra mijloacelor prin cari ideile pot să ajungă la realizarea lor practică. Numai aşa vom aduce în raporturile noastre acea claritate, care dă amicului încredere și inspiră stimă adversarului, punând tot-de-odată pe cel neconștincios în neputință de a călumnia. Suntem cu atât mai mult săli și adoptă această procedură, cu căt începe a se simți din ce în ce mai mult nevoie unor clasificări politice mai puțin arbitrale de către de astăzi.

In ochiul marei majorități a oamenilor noștri politici, a fi cu d. I. Brătianu se chiamă a fi liberal, a fi cu d. Lascăr Catargi se chiamă a fi conservator; și când întreb: pentru ce liberal și pentru ce conservator? — afișă că unii se zic liberali, pentru că au avut în trecut idei liberale pe cari le-au realizat, și că cel-l-alii se zic conservatori, pentru că au avut iarăși în trecut idei conservatoare pe cari le au părăsit. Ce voiesc astăzi unit și altii nimeni n' o spune, și în asemenea condițiuni lupta nu poate fi de căt o luptă de persoane, obosită și neproducătoare. De acolo acele laude exagerate și acele objurgări nedemne, ce le întămpină zilnic în polemicile noastre. Când cineva este clientul unui om iar nu apostolul unor idei, el simte instinctiv inferioritatea lui și crede că se înalță când pune pe patronul seu pe un pedestal mai înalt, și astfel d. I. Brătianu afișă de multe ori, spre marea sa mirare, că armata, școala, finanțele, etc., etc., într'un cuvint întreaga Românie modernă, sunt opera lui. Adversarii, la rândul lor, simt că e de ridicul de a ridica antagonismul în contra unuia om la înălțimea unui principiu și cred că scăpă de acest ridicul, făcând din acest om incarnaționarea tutulor relelor. Astfel unii pun la activul d-lui I. Brătianu toate progresile realizate de generațiuni

intregi, și alții pun la pasivul lui toate retele de cari ne plângem, dar cari sunt mai mult efectul unei stări de cultură înapoiate de căt efectul înriurirei unui om fatal. De adevăr nu și bate nimeni capul.

Este timpul însă să punem un capăt acestor reale deprinderi, este timp să ne clasăm după idei iar nu după oameni, și de aceea, că pentru noi, lupta de astăzi între opozition și guvern ne lasă reci și ne-păsători, și ne va lăsa reci și ne-păsători până când nu vom ști, pentru ce dețin unii puterea și pentru ce dețin altii.

După apărării, partidul d-lui I. Brătianu crede că e cu puțință astăzineva la guvern fără a legăta oamenii această onoare prin un progres oare-care. Nu suntem nedrepti și vom recunoaște că vechia programă a partidului liberal a fost realizată cu succes, dar recunoscând aceasta trebuie să nu uităm că desvoltarea unei țări nu poate să rămână staționară fără a da îndărăt. Pentru oamenii politici, ori-ce rezultat obținut nu este de căt o etapă în mersul general, și cine crede că are dreptul la repaus acela incetează de a fi un factor serios în viața politică a unui popor. În această privință suntem cu părere de căt obligații a constată o deplină stagnație în mișcarea intelectuală, ce un partid liberal este mai mult de căt orice obligat să provoace. Față cu felurile cestuii ce organizează statul le impune, guvernul tace, majoritatea asemenea, presa liberală, intră căt ea este inspirată de partidă, nu are de căt măni în contra acelora cari nu găsesc cădăna que tout va pour le mieux dans le meilleur des mondes possibles.

Ar crede cineva că singura preocupare a majorității este de a-și menține guvernul, și singura preocupare a guvernului este de a-și menține majoritatea. Dobândea de întărire se va răspunde de o-dată cu plata vîrsământului al 2-lea. Termenul de 19 (31) Mai 1885 trece sărăsucces se va proceda cu acțiunile în întărire conform celor publicate prin «Monitorul oficial» No. 158 de la 16 (28) Octombrie 1884.

In București, de la 6 păua lă 12 Ian. s'a născut 96 copii și au murit 108 oameni.

Populația întreagă a pierdut în aceste săse zile 12 indivizi; evrei singuri sunt, ca tot-dăuna, în căstig cu 6 indivizi.

B. Voinov, fost ministrul de justiție, ar fi autorul intelectual al acestel sâlbătăciuni.

Succesorul regetului general Slănicianu la inspectoratul cavaleriei pare a fi d. general Radovici, comandantul diviziei a treia.

«Voința națională» afișă că, la 3 Februarie său nou, se deschide la Lisabona congresul internațional postal, care era să se întâia în toamna trecută și care s'a amănat din cauza epidemiei cholerică.

România va fi reprezentată în acest congres de d. Ion Ghica, ministru plenipotențial la Londra, pe lângă care s'a atașat și un funcționar superior din direcția telegrafelor și poștelor, d. C. Manu.

Michail Benzal, cel devenit la Văcărești, pentru escrocherie, născut agent de schimb, ci un zaraf.

Un nou faliment la Iași, ne vestește d-Ind. roum.: casa H. Weimbach.

Ieri s'a depus în veșnicul locaș rămas după mortale ale reșpozabilul dr. Capșa, profesor la facultatea de medicină și director al serviciului sanitar, cu toate onorurile cuvenite acestelui ilustraționu căreia familie și țara să dătoresc atâtă recunoștință.

Colonelul Horbaski a plecat la San-Remo spre a aduce în țară corpul regetului general Slănicianu.

Tablourile de înaintări pentru sublocotenenti sunt terminate. Inspectorul general al armatei a început să formeze pe cele de înaintarea locotenentilor.

Consiliul de administrație al primului societății române de reasigurare din București, având în vedere scumpetele aurului, a decis, pentru înlesnirea publicului, de a prelungi termenul de plată, expirat la 31 Decembrie 1884 stil vechi, pentru vîrsământul al 2-lea asupra acțiunilor primei societăți române de reasigurare până la 19 (31) Mai 1885, pe lângă o dobândă de întărire de 6% pe an cu începere de la 1 Ianuare 1885 st. v. până în ziua platelor.

D-nii acționari cari nu voiesc să beneficieze de această înlesnire pot face vîrsămintele lor îndată.

Dobândea de întărire se va răspunde de o-dată cu plata vîrsământului al 2-lea.

Termenul de 19 (31) Mai 1885 trece sărăsucces se va proceda cu acțiunile în întărire conform celor publicate prin «Monitorul oficial» No. 158 de la 16 (28) Octombrie 1884.

Acum iată ce ne spune «Neue Freie Presse» despre mișcarea anarhiștilor din America :

«Asupra organizațiunii militare a anarhiștilor americană, sub direcția fostului deputat german, Ioan Most, primul din New-York interesante comunicări. Numărul socialistilor cărăi iau parte la exercițiile militare este ca de 2000 oameni. El sunt împărțiti în trei companii : Asociația învecinătului și a apărării ; trăgătorii boemii și asociația vinătorilor. Prima și cea mai mare intre ele. Unul din șefii socialistilor din acel oraș a spus unuia reporter, cu care a avut o întrevorbire că prin legea de la 1879, ce-i a opri de a se arăta în public cu bătele lor impusecătoare, așa fost sălii așa și exercițiile în secret. Spre a amâni pe poliție, și tot schimbă locul de întâlnire. În anul trecut foarte mulți au intrat în rândurile lor. Regimul lor e compus din sistemul german, francez și american. Fiecare om posedă complicită lăță armatură și echipament propriu și îl păstrează acasă.

Bătălia din Sudan

Asupra săngeroasei lupte dintre trupele englez și forțele Mahdiului la fântâna Abu-Klea și Metammeh, ministerul de resurse din Londra a permis de la lordul Wolsey o depesă, în care se spune cam următoarele :

Generalul Stewart a avut o luptă cu multă îsbândă contra trupelor Mahdiului ca de 10,000 oameni. Coloana lui Stewart a avut în total 1,500 oameni. La 4 c. cavaleria lui Stewart a raportat, că dușmanul a ocupat o poziție la căteva mile dincolo de fântâna.

Peste noapte dușmanul a întreținut un foc nevătămat și s-a întărit la flancul drept al lui Stewart. La 5, Stewart înaintă în carea formată și ocoli flancul stâng al dușmanului, silindul astfel să atace. Dușmanul execută un atac bine organizat, pe când Englezii îl improsoau cu un foc omoritor. Însă, în dos la flancul stâng, unde stătea un regiment de cavalerie grea de cămile, careul fu spart de multimea dușmanilor. «Numai liniștea admirabilă a oamenilor noștri — zice depesa — a făcut posibil, ca să se măntie acolo o luptă pînă la pietă, pe când în toate cele-lalte părți ale careului dușmanul a fost aspru pedepsit și în cele din urmă respins cu totul. Apoi regimentul al 19 de husari a înaintat spre fântâni, pe care le-am ocupat la 5 ore. Împrejurul careului dușmanul a lăsat 800 morți și prizonieri spusea că numărul rănitilor este foarte mare. Multă dintre acești s-au predat. Si Englezii și au pierdut mult, dar Stewart zice că dușmanul s'a descurat și luptele viitoare nu vor fi aşa de crâncene. Englezii au avut 74 morți, între care 9 ofițeri și 94 răniți.

Iatalia

După cum observă soile vieneze, Italienii caută și intinde influența și asupra părții arabe a Marii-Rosie, în Yemen. Agentul consular al Italiei în Hodeida a făcut mai multe călătorii la Sana, unde are chiar pe un reprezentant comercial în persoana lui Caprotti, explorator al Africii, care a venit ca Yemen anume cu scopuri comerciale.

ROMANII DE PESTE CARPAȚI

S'a susținut adeseori, că Românul e indolență, și că indolență este, fiindcă e fatalist, ba sunt chiar oameni, cărăi în această indolență cred a fi găsit cheia pentru înțelegerea intregii noastre istorii.

Si în adevăr, aruncând o privire peste trecutul nostru, suntem adeseori uimiți de indelungă răbdare a Românilui și ne impune parca de la sine convingerea, că numai credința în soarta lui nestrămutată a putut să îdea puterea de a răbdă atât de indelung.

Cu toate acestea concluziunea e cu desăvârșirea falsă.

Fatalismul este o credință, care s'a produs în sufletele Românilor sub presiunea imprejurărilor, în care el și trăit, și s'a întărit din generație în generație, din secol în secol, tot sub presiunea acelor imprejurări. Fatalismul e un efect, iar nu o cauză în istoria noastră.

Veacuri întregi Românul a avut a se lupta contra unor greutăți, pe care nu le puteau invinge, cară insă nu erau atât de mari, ca să își poată repune, de aceea el nu își-a încordat puterile, nu s'a consumat în lupte zadarnice, nu s'a lăsat răpit la acte de desesperație ci a așteptat cu indelungă răbdare, ca greutățile să dispară ele de la ele.

Si una căte una au dispărut greutățile.

Români să reivesc în istoria Europei cam pe timpul când dispar Cumanii și Mongolii prădu o mare parte din Europa.

Nu prin Români s'a pus capăt vieții cumanilor, de și de sigur nici un popor nu a suferit încă mult ca cel român de urgia cumană. Si ce era acesc popor român pe timpul, când hordele mongole treceau ca un vîtor prin Europa ? Niste bieți de oameni risipiti, pe care nimeni nu îl bâga în seamă. Acești oameni însă veacuri întregi au sătăcuit pe urmașii Mongolilor, cu Tătarii, iar astăzi Tătarii nu mai sunt. Ce s'a făcut ? Au perit prin ei însiși, fiind că n'aști sătăcuit păstreze viața.

Si tot astfel una căte una s'a misit prin ele însăși puterile, cu care neamul nostru a trebuit să se lupte în curgerea celor din urmă sease secole pentru susținerea vieții sale.

Ce plăgă era odinioară pentru țările române cetele prădoarele Cazacilor ? Astăzi ele nu mai sunt. Si Români, cărăi atât de mult au suferit prin ele, nu ei le-au nimicit.

Ce puternic era odinioară Polonia și cum se plecau la porunca ei domnilor celor două țări române ? ! Astăzi Polonia nu mai este ! Tot nu Români au nimicit-o.

Turci, în slăsir, care timp de două veacuri au fost spaima lumii creștine, nu mai sunt astăzi nici ei, și Români, cărăi atât de mult au suferit de la dănsi, când era să li se dea lovitura de grătie, stăteau pe gânduri, dacă n'ar fi poate mai bine să le sară întrăjutor.

Nu sunt dar indolenți Români, ci sătăcui sătăcuit păstreze viața și sănătatea și risipască puterile în zadar.

Veacuri întregi Români din țările supuse coroanei ungare aproape totul erau robii ai pământului, pe care

il munciau, ne având nici măcar dreptul de a-si schimba stăpâni. Acum o sută de ani, imponzi de miseria lor, ei au săvîrșit un act de desesperație. Astăzi, după o sută de ani, înțelegem cu toții, că acel act de desesperație era cel puțin de prisos. Dreptul de liberă emigrare li s'a dat după ce au fost inviști, adică li s'ar fi dat și fără să-si risipă puterile în acea răscălbă de tristă amintire.

Încă acum patru-zeci de ani Români din Ardeal aproape toți erau iobagători a pune puterile lor în serviciul altora; astăzi ei sunt cu toții stăpâni pe puterile lor. Si neadever arătă că aceasta arătă cărăi se impunea să răbdă atât de indelung.

Tot astfel, știind să așteptăm, vom ajunge să la asigurarea libertății noastre de desvoltare.

In toamă că noi și Maghiarii au sătăcuit să păstreze viața în ciuda tuturor greutăților, cu care însă nu au avut să se lupte. Sătăcuit să așteptăm, să se pună, când n'aști incotro, sătăcuit să răbdă, să renunțe. Aceeași Maghiari, care au renunțat la dreptul de a neține legăți de glie, aceeași Maghiari, care s'a impăcat cu gândul, că le suntem egali în toate drepturile private, aceeași Maghiari vor înțelege în cele din urmă, că în secolul al XIX nu se mai poate, ca un popor să jignescă pe cel-lalt în desvoltarea lui, vor accepta porunca timpului și vor renunța, pentru ca să-si păstreze reputația de popor cu vederi europene.

Nu este deci fatalism, nu indolență cea ce îl face pe român să supoarte cu indelungă răbdare actuala stare de lucruri : este sătmărturie, că mai curând ori mai târziu această stare de lucruri va trebui să inceteze ea de ea, ca ceva anormal în viața modernă a societății europene, și că nu avem de căt să presimtăm, pentru ca să fie înălătură greutățile, ce ni s'a pus în calea desvoltării. — «Tribuna» din Sibiu.

ȘCOALA

Programele învecinămintului secundar în Franța.

D. Gréard, vice-rector al Academiei din Paris, s'a obisnuit a comunica, în fie-ce an, consiliului academic, că un studiu pedagogic fin și pătrunzător. În anul astăzi, cestiuinea programelor învecinămintului secundar era, putem zice, la ordinea zilei. Asupra acestei cestiuinii s'a făcut, în mare parte, ultimele alegeri, pentru Consiliul superior al instrucțiunii publice și pentru Consiliile academice. Mai mult încă, o ultimă decisiune ministerială a semnalat trebuie învecinămintul în programele primite, cu reforma din 1880. Memorind d-lui Gréard vine dar la un ceas bun și aruncă o mare lumină asupra acestor cestiuinii, atât de vechie și așa de desagitată a programelor.

Acum cătiva ani, era o pornire generală de a se largi programele, de a se immulți orele de lecție și de a nu lăsa nimic afară din cercul studiilor învecinămintului secundar. Se pare că fie-ce liceist trebuie să fie, la 18 ani,

de Tuluza ca să nu mai am de ce mă teme, său cel duțin să pot spune că voi pune botnișoare căinilor a două zi daca mi s'ar fi cerut aceasta, și intră în prima brutărie pe care o întâlnim. Cerui să-mi dea o livră și jumătate de pâine.

— Să ieș mai bine o pâine de două livre și zise ea, mă vei da în cinco centime.

Si aruncă în masă cei opt-zeci de bani ai mei.

Am vîzut persoane nevoind să primească restul de centime ce li să dau înăpoi, spunând că n'aveau ce face cu ele; eu, aș fi luat pe cele cinci înăpoi cu toate acestea, nu îndrăsnii să le reclam și ești sărăcă zic o vorbă, cu pâinea strânsă lângă mine.

Căinii, veseli, sărăcă în jurul meu, și Joli-Coeur mă tragea de păr, tipând incetișor.

Nu ne duserăm prea departe.

La primul copaciu pe care'l găsim în drum, rezemă harpa de trunchi și mă așeză pe iarbă, căinii stătuță în fața mea, Capi în mijloc, Dolce d'parte, Zerbino de alta, căt pentru Joli-Coeur, nefind obsosită, stătuță în picioare ca să fie gata a fura bucatele ce i-ar conveni.

Era o afacere delicată tăiatul pâinii; facui cinci părți, căt putul de o portă, și ca să nu se facă risipă le împărții în mici bucate; fie-care și avea bucată la rândul său, ca și cum am fi măncat din gamela militarăescă. Joli-Coeur, având mai puțină trebuință de nutriment de căt noi, fu cea mai favorizată, și nu mai fu foame.

Am făcut foarte repede acest calcul și zisei brutăresei, cu un ton pe care mă silii să-l fac de tot sigur, că mă era de ajuns o livră și jumătate de pâine și că o rog să nu-mi dea mult.

— Bine, bine, mă răspunse ea.

Si dintr-o frumoasă pâine de șase livră, pe care deosebigur am fi măncat-o întreagă, mă tăia cantitatea cei ce-

o enciclopedie via căt mai mult încărcătă cu lucruri din istoric și din filozofie, din științe exacte și din literatură universală, din limbile vîi și din chimie sau din epigrafie.

Dar nu s'a întărită a se constata, că Picii de Mirandola nu se fabrică de poruncă și s'a produs o reacție. Cu căt odinioară se intindea o programă, cu atât «se supune astăzi — zice d. Gréard — la currentul contrar, nu fără a se trece căt odată măsură, cum se întimplă în brucele științări ale opiniei. Nu sunt numai familiele, cărăi se plâng de dezvoltarea materialelor; mărturia s'ar putea bănuia. Sentimentul și universal. Cea mai mare parte a declaratiunilor, provocate de ultimele alegeri în Consiliul superior al instrucțiunii publice (Martie 1884), poartă urmele acestui sentiment; mai de curând chiar (Iunie și Iulie), corpul profesoral de diferite grade consultat, a emis apropoane unanim observații în același spirit.

«Nici un subiect nu răspunde deci la un interes mai simțit și nici unul n'are un coprins mai serios. Cum să uităm că, de la începutul veacului, avem 12 planuri de studii, mai cu grabă dărivate, de căt bine clădit ?

Câte și 12 sunt expuse în memoriu d-lui Gréard. Eminentul vice-rector citează și mai multe, căci nu se mărgineste, în revista sa retrospectivă, la cei 80 de ani din urmă; el arată și cum străbunii înțelegeau educația sub vechiul regim.

Această revistă e întrădările interesații; ea e instructivă din multe priviri, dar ne inspiră și oare-care întrăstare. Concluziunea care îvorășește fatal este, că educația copiilor n'a fost de căt un sir de încercări repede părăsite, un lanț de pipăeli și de îndoilești. «Ar trebui să ne ferim în Universitate, — zicea St-Mare Girardin — de a dărîma în toate diminetile casa, sub pretext de căt un clădi un palat». Vorba e de judecățile sătăcute de căt cu 10 ani în urmă, vedem trei case, trei programe combinate și dărîmate; dar palatul e încă de clădit.

In această perioadă de zece ani, Universitatea a suferit trei reforme, la 1872, la 1874 și la 1880.

«Ceea ce deosebește reforma de la 1872 — spune d. Gréard — este că dînsa n'a adăugat la programele învecinămintului secundar nici o materie nouă, de căt la filosofie un curs de igienă, care nu lăsa, afară din clasă, de căt 6 ore pe an. Oare-care strămutări se operase în favoarea geografiei, care căstiga 4 ore pe lună, și a limbelor vîi, unde trei lecții pe săptămână, regulate și obligatorie, de la clasa 8-a până la retoxică, înlocuiau cele două ore de conferință de mai năiente; în sfîrșit, de prinderile în limbă și în literatură franceză erau introduse în toată ierarhia cursurilor, din a 8-a până la retoxică. Ca să nu incarce zina copilului, ale cărui puteri tineră mult d. Jules Simon să le mențeze, s'a suprimit versurile latine, s'a micșorat numărul temelor, cară nu s'a păstrat ca exerciții regulate de căt până într'a V, și s'a împuținat în general lucrările inscripții. In fond, reforma sa nu se indrepta de căt asupra metoadelor.

«Considerând că desvoltarea succesiivă a programei facea necesar o nouă împărțeală a timpului; având din vedere,

intre altele, că daca limbile vîi se învăță pentru vorbire, cele moarte se învăță numai pentru citire, d. Jules Simon și propunea să dea orele, rămasă libere prin desființarea versurilor latine și prin împuținarea compunerilor latine, la explicarea amănuntită a autorilor greci și latini, lămuriți în înțregul lor nu după fragmente, și la un studiu mai adâncat al limbii și literaturile franceze. Era silit să înceapă latineasca de căt în clasa VI și greceasca din a IV. Lăsa timpul grija de a îndeplini acestea modificările; el nu ținea decât să convingă de valoarea principiilor, la care se oprea ambicioarea sa pentru prezinte și se legău doar întrăile sale pentru viitor, singur le-a stabilit în instrucțiunile sale că vor rămâne ca un model de înaltă și fină pedagogie.»

«Luată în întregul său și după spiritul ei, programa de la 23 Iulie 1874 pare a nu face, în multe puncte, decât reproducerea celei de la 1840. Nu numai că ea onora din nou exercițiile literare a căror suprimare atâtă, sub ministerul d-lui Jules Simon, o polemică așa de vie; dar nu dădea științelor de căt o însemnatate secundară. Aritmetică și geometria le reprezintă aproape singure până la clasa de retoxică, scolarei nu atingea, de căt în clasa de filosofie, elementele fizice și chimiei. El mai revedea aci istoria naturală, cu care se spoise puțin întră două. De această organizare, mai iubește contestată de căt intemeiată, se legă o innovare judecătoasă.

«Bacalaureatul în litere era desfăcut în două seri de probe :

«Până astăzi — zicea ministrul — erau datorii, că să dobândească diploma »a respunde d'odată la toate materiale literare și științifice. Era cazul de a »aplica proverbul: qui trop embrasse mal étreint. Siliștă se face într'o zi și »d'odată toate probele, scolarei noștri, »ca să cunoască ceva din diversele părți ale programei, nu studiau pe deplin »nici una. Aci literele erau neglijate în »folosul științelor, aci științele în folosul literelor. Impărtărea examenului »va face să dispară aceste grave inconveniente. La eşirea din retoxică, »candidatul va trece o șantiă probă, care »va fi incoronarea studiilor sale literare; »apozi, după, în alt an, consacrat științelor și filosofiei, va trebui să judece »științifice, într'o nouă probă, dobândirea acestor cunoștințe speciale.»

«Intențunea arătată era de a simplifica; programa istoriei era usorată în unele amănunte. Dar în alte materii, mai ales în științe, trebuise, ca să se înțină în cure

